

Majka u Crkvi

Glavni cilj: Vrednovati majčinstvo i majke u Crkvi polazeći od toga da one ponajprije svjedoče svojim životom, a zatim i svojim darovima i talentima.

Podciljevi:

- Otkriti svoje darove i talente kako bi ih, sukladno uvjetima, mogle staviti u službu župne zajednice i Crkve tako da pritom ne štete vlastitoj obitelji.
- Istražiti moguća konkretna djelovanja u crkvenoj zajednici (molitvene zajednice, karitativno djelovanje, misijsko poslanje, volontiranje, virtualna okupljanja poput Facebook skupine i portala www.zenavrсна.com itd.).

UVODNA MOLITVA

*Što tražiš od mene, Gospodine, danas?
Čemu se nadaš od mene?
Želio bih uskladiti svoj život s tvojim namjerama,
s tvojim najmanjim željama.
Želio bih te moliti, gledati tvoje lice,
da čitam u tvojim očima sve što očekuješ
od ovog dana koji počinje i koji mora biti tvoj.
Što tražiš od mene ako ne dar srca, trajni, potpuni dar?
Pokaži mi kako moja ljubav može rasti, više ti se sviđati.
Što tražiš od mene ako ne otvorenost svim tvojim mislima,
duh koji sluša i srdačno dočekuje tvoja nadahnuća?
Nauči me razabirati po sigurnim znacima tvoj istinski glas,
razlikovati ga od glasa koji bi me htio zavesti i udaljiti od tebe.
Što tražiš od mene, ako ne prepuštanje moje volje tvojem božanskom htjenju
koje mudro vodi cijelo moje postojanje?
S više molitava i više razgovora ojačaj moju želju da slijedim u svakom času
namjeru tvoje mudrosti, tvoje ljubavi prema meni.*

Jean Galot

Nevidljiva majka

Što je bliže, to je nevidljivija.
Ona je toplina koja grije, bez svraćanja pozornosti na sebe.
Ona je svjež zrak, bez kojeg nije moguće disati punim bićem.
Ona je svjetlost koja osvjetljuje iznutra.
Nakon što rodi, ne prestaje radati: ni smrt je u tome ne može zaustaviti.
Njoj nisu potrebne velike riječi.
Ona govori svojim postojanjem.
Čitavo njezino biće, čitav njezin život stane u jednu riječ: ljubav.
Ljubav, koja se izriče kroz neizrecivu zahtjevnost, odjevenu u neuglednu jednostavnost.
Njezina mudrost nije mudrost umnih ljudi.
Njezina je mudrost u srčanosti.
Njezina hrabrost nije usporediva s hrabrošću junaka,
jer za nju ne postoje ni pobjede ni porazi.
Ona je iznad njih. Za nju postoji samo ljubav.
Bez nje ognjište ne umije ogrijati, jer ona toplini ognja daje svoju dušu.
Bez nje se sav život utiša, jer njezinu prisnost nema tko nadomjestiti.
Bez nje se čitav svijet umanji, kao da je netko uklonio potporni stup.
Što je dalje, to je vidljivija.
Što je dalje, to je djetinje srce snažnije doziva.
Djetinje srce, i kada je staračko, k njoj se privija.
Razdaljina ne gasi razgovjetnost njezina govora.
I, ma gdje bila, iz njezine dosjetljivosti ne prestaje rasti svijet,
dobar svijet za njezine ljubljene.

(Izvor: katolici.org)

- U kojoj mjeri su majke »nevidljive« u svojim obiteljima? U kojim situacijama si se osjećala »nevidljiva«? Osjećaš li katkad da je i tvoj posao i trud za obitelj nevidljiv i neprimijećen?
- Sjećaš li se događaja kada je majka bila negdje daleko, a tvoje ju je srce baš zato snažnije doživljalo? Pokušaj ponovno doživjeti osjećaje koji su te tada prožimali.
- Jesu li žene/majke »nevidljive« u Crkvi? Što potvrđuje uvažavanje ženâ i majki u Crkvi?

RAZRADA

Što kaže Sveto pismo?

Dok su oni tako putovali, uđe on u jedno selo. Žena neka imenom Marta, primi ga u kuću. Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. A Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem pa pristupi i reče: »Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne.« Odgovori joj Gospodin: »Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, a jedno je potrebno. Marija je izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.« (Lk, 10,38-42)

Katkad nije dovoljan jedan ženski biblijski lik da bi se odredilo kakva žena treba biti, već se poseže za parom, za dva ženska lika. Primjer takvog ženskog para koji se nadopunjavao upravo su dvije sestre, Marta i Marija.

Evangelista Luka izvješćuje kako Isus na putu u Jeruzalem nailazi na gostoljublje sestara Marte i Marije. Martu se vezalo uz domaćinstvo, kuharstvo, njegu bolesnika, a kao osobine pripisivale su joj se praktičnost, radišnost, prisebnost. Marta je postala simbol za djelatno kršćanstvo ili služenje u Crkvi. Mariju, koja je sjela do Isusovih nogu i slušala njegovu riječ, uzelo se kao simbol vjernika koji sluša i razmišlja o Božjoj riječi, i opisivalo ju se kao tihu, suzdržanu, dobru slušateljicu.

Premda je većina tumača na temelju likova Marte i Marije raspravljala o prvenstvu kontemplacije nad akcijom, bilo je i tumača koji su se zaokupljali njihovim psihološkim profilom. Marta, energična domaćica, odgovarala je tradicionalnoj slici žene koja nosi tri kuta kuće. Marija je svojom mirnoćom odgovarala ženi koja sluša, šuti, koju svijet ne zanima. Rijetko se o likovima Marte i Marije raspravljalo kao o odnosu ženâ i teologije. Isusove riječi: »Marija je izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti«, neki, međutim, tumače upravo u tom smislu.

Sjedajući do Isusovih nogu i slušajući njegovu riječ, Marija, naime, napušta kućansku službu i ulazi u ulogu u to vrijeme pridržanu muškarcima, učenicima koji sjede do nogu učitelja i slušaju ga. Isus ne kudi Marijin čin, ne vraća Mariju u kuhinju, nego kaže da je dobro izabrala i da joj se to neće oduzeti. Isus potiče Mariju da čini ono što nije bilo uobičajeno kod tradicionalnih ženskih uloga.

S druge strane, kako čitamo u 11. poglavlju Ivanova evanđelja, nakon bolesti i potom smrti svojega brata Lazara, i Marija i Marta rekle su Isusu istu rečenicu: »Da si bio ovdje, moj brat ne bi umro.« No, Marta je ona koja Isusu prva ide u susret i ne zaustavlja se na toj izjavi, nego s iskrenim pouzdanjem nastavlja: »Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.« Nakon Isusova odgovora: »Ja sam uskrsnuće i život...« ona ispovijeda vjeru u njega i u uskrsnuće, a zatim javlja svojoj sestri Mariji o Isu-

sovu dolasku. Marija mu uplakana dolazi, a Isus duboko ganut čini ono što je obećao Marti, uskrsava Lazara. Prepoznajemo li se u liku Marije odnosno Marte, ili i jedna i druga »žive u nama«? Ovo potonje trebao bi biti cilj svake žene i majke, ali je pritom potrebno umješno uspostaviti skladnu ravnotežu između slušanja i razmatranja Isusovih riječi (kontemplacija) te služenja (akcija), uz spremnost da isповijedamo svoju vjeru u Isusa i uskrsnuće. Već samim time žena/majka nedvojbeno ispunjava svoju ulogu u Crkvi.

Što kaže Crkva?

- *Hvala ti, ženo-majko, koja si krilo ljudskog bića u radosti i mucu toga jedinstvenog iskustva, po kojemu si Božji osmijeh djetetu koje dolazi na svijet, vodilja njegovih prvih koraka, podrška njegovu rastu, uporišna točka na životnom putu.* (Pismo ženama, 2)
- *Majke također često prenose najdublji smisao vjerske prakse: u prvim molitvama, u raznim činima pobožnosti koje dijete uči (...) Bez majki ne samo da ne bi bilo novih vjernika, nego bi vjera izgubila dobar dio svoje jednostavne i duboke topline. (...) Predrage mame, hvala vam, hvala vam za ono što jeste u obitelji i za ono što dajete Crkvi i svijetu.* (Amoris laetitia, 174)
- U tomu kontekstu dobro pristaju i misli dubrovačkog biskupa Mate Uzinić izgovorene u propovijedi na Uskrs 2016. godine: »Dok se većina muškaraca usput negdje pogubi – uz Isusov križ od dvanaestorice apostola i sedamdeset dvojice učenika je ostao samo jedan – žene su one koje su i danas tu negdje blizu Isusa, one koje nam dolaze na misna slavlja, sudjeluju u pobožnostima, volontiraju u župama, prenose vjeru u obiteljima nastavljajući tako biti ono što su bile od početka: *apostoli apostolâ.*«

Što kaže znanost?

- Prema istraživanju Franjevačkog instituta za kulturu mira, 47,1 posto muškaraca i 46,3 posto žena ne slaže se da žene nisu priznate u Crkve, dok ih se oko četrdeset posto o tom pitanju izjasnilo neodlučnima, a samo oko dvanaest posto drži da su žene nepriznate. (Ančić, 2008.)
- Glede značenja krštenja djeteta u Hrvatskoj, žene su statistički bliže službenom nauku Crkve od muškaraca u rasponu od 8 do 11 posto, ovisno o tvrdnji (primjerice: »Krštenjem dijete postaje dijete Božje i članom Crkve.« i »Krštenje djeteta važno je radi drugih sakramenata i crkvenih obreda.«) o kojoj su se očitovale. (Pažin i Višaticki, 2011.)

Što kažu muškarci/očevi?

Među odgovorima muškaraca/očeva na pitanjâ: *Što za mene znači kada moja supruga nesebično ispunja poslanje majke u svojoj vjerničkoj zajednici ili pak općoj Crkvi? i Kako se pritom osjećam?*, izdvojeni su sljedeći.

- »U trenutcima kada moja supruga nesebično ispunjava poslanje majke u svojoj vjerničkoj zajednici ili pak općoj Crkvi, javlja se i u meni poticaj da služimo zajedno kao apostolski par i naviještamo ljepotu života u braku i obitelji, dijeleći iskustvo našeg sakramenta braka. Tada se osjećam cjelovito, sigurno u našu ljubav i vrijedno u svojim očima, u nadi da me i Bog takvim vidi i voli.«

- »Dojmljivo je kada gledam suprugu s koliko ljubavi daruje svoje vrijeme i talente u našoj vjerničkoj zajednici. Katkad mi se čini da zna i pretjerati, ali vidjevši koliko joj to znači i kako je ispunjava, lakše nadvladam svoju sebičnost. Osjećam se zadivljeno njenom kreativnošću kojom svjedoči za Boga Stvoritelja.«
- »Kada moja supruga nesebično ispunja svoje poslanje majke, osjećam se ponosno i sretno. Samo hrabrim svjedočenjem u svim situacijama, pa tako i u svojoj vjerničkoj zajednici ili u Crkvi, možemo drugima svjedočiti Božji naum. Svaki novi život je najveća vrednota i osjećam da o tome treba govoriti posebno mladima i podržavati ih u njihovu poslanju roditeljstva.«

RASPRAVA

Što te je posebno dojmilo u ovoj katehezi? Koje su se misli i osjećaji javili tijekom slušanja/čitanja njezina sadržaja? Kako doživljavaš izabrane odgovore muškaraca/očeva? Ako želiš, podijeli ukratko s drugima svoje osjećaje i razmišljanja.

POTICAJI

Kao uvod u promišljanje o onome na što te ova kateheza potiče, razmisli o odgovorima na sljedeća dva pitanja:

- Koje darove i talente si prepoznala kod sebe, a koje bi, sukladno uvjetima, mogla staviti u službu župne zajednice i Crkve tako da ne nanosiš štetu svojoj obitelji?
- Jesi li prepoznala moguća konkretna djelovanja u svojoj župnoj zajednici i Crkvi u kojima bi mogla iskoristiti svoje darove i talente (pastoralno ili ekonomsko vijeće župe, molitvena zajednica, karitativno djelovanje, misijsko poslanje, volontiranje, mediji i društvene mreže itd.).

Temeljem sadržaja kateheze i promišljanja o prethodna dva pitanja, na crtovlje napiši primljene poticaje u kontekstu:

1. vlastita duhovna rasta;

---

2. onoga što možeš učiniti u svojoj obitelji kao »kućnoj crkvi«;

---

3. onoga što možeš učiniti izvan svoje obitelji, u Crkvi i društvu.

ZAKLJUČNA MOLITVA

Izmoliti zajedno **Molitvu majke** ili sljedeću molitvu.

Evo me, Gospodine. I danas dolazim pred Tebe s mnoštvom obveza i susreta koji me očekuju. Pribojavam se kako ću sve to postići, kako to odraditi, a ostati mirna i sabrana. Ne znam što mi sve ovaj dan donosi, kojih će iznenađenja još biti. Ali jedno znam: koje god situacije da se pojave, želim ostati Tvoja, želim Tebe svjedočiti.

Želim danas u ovoj zbrci koja me okružuje, životom prigrliti Tvoje zapovjedi, suobličiti se s njima. Želim se predati Tvojoj ljubavi i bezuvjetnosti u svakom pogledu.

Ne dopusti da me išta spriječi u naviještanju Tebe, u svjedočenju Tebe svojim životom.

Molim Te, Gospodine, pošalji svojega Duha Branitelja da Te i ja znam svjedočiti i naviještati. Ne napuštaj me i daj da budem posrednik milosti Tvojih riječi upućenih onima koji ne vjeruju, koji nisu čuli za Tebe. Vodi me i budi sa mnom. Amen.